

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110226340
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8110226340.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Branislava Brezu v spore žalobcu: Aeroklub Prešov, občianske združenie, so sídlom Vranovská 72, 080 06 Prešov, IČO: 31 956 912, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova č. 20, 040 01 Košice, proti žalovaným v 1. rade: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX X., v 2. rade: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X, XXX XX B., a v 3. rade: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. X., XXX XX B., v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/71/2010-276 zo dňa 08.01.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Zrušuje sa rozsudok vo výroku I.
- II. Potvrďuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III.
- III. Žalovaný v 1. rade má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.
- IV. Žalovaným v 2. a 3. rade sa voči žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:
„I. Súd n e p r i p ú ť a zmenu žaloby podľa písomného podania žalobcu zo dňa 28.12.2017.
II. Súd žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1. až v 3. rade z a m i e t a.
III. Žalovaný v 1. rade m á vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
IV. Žalovaným v 2. a v 3. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“
2. Rozhodnutie právne posúdil podľa ustanovení § 40, § 100 ods. 1 až 3, § 101 a § 140 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).
3. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že predmetom súdneho konania bolo posúdenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu, a to Kúpnej zmluvy zo dňa 12.09.2007, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Prešov dňa 23.10.2007 pod číslom V XXXX/XXXX. Žalobca v konaní tvrdil, že bolo porušené jeho predkupné právo podielového spoluvlastníka v zmysle § 140 OZ, nakoľko prevodca

spoluvlastníckeho podielu F. I. pri prevode svojho podielu mu neponúkol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na predaj. Nakoľko žalobca súdu prvej inštancie nepredložil žiaden listinný dôkaz, z ktorého vyplýva, že by sa dovolal relatívnej neplatnosti právneho úkonu, súd tak vychádzal z toho, že relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa dovolal až žalobou doručenom súdu dňa 21.10.2010, ktorá bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 27.04.2011 a pôvodne žalovanému F. I. dňa 27.07.2011. Následne sa súd prvej inštancie zaoberal žalovaným v 1. rade vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobcu. Dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným v 1. rade, ktorá sa vzťahuje aj na žalovaných v 2. a 3. rade, je v celom rozsahu dôvodná. Napadnutá kúpna zmluva, ktorej relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa žalobca domáha, bola uzatvorená medzi predávajúcim a kupujúcim dňa 12.09.2007. Deň nasledujúci, t.j. od 13.09.2007, začala plynúť trojročná všeobecná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 13.09.2010. Žaloba bola zo strany žalobcu súdu doručená až dňa 21.10.2010, pričom samotnému žalovanému v 1. rade bola doručená dňa 27.04.2011 a pôvodne žalovanému v 2. rade F. I. dňa 27.07.2011, t.j. po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania tak žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodná zamietol. Vo vzťahu k námietke právneho zástupcu žalovaného v 1. rade o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej žalobe prisvedčil záveru, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu pre porušenie predkupného práva môže obstáť z pohľadu naliehavého právneho záujmu podľa § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku i vtedy, ak už došlo k porušeniu predkupného práva. Pokiaľ ide o prvý žalobný petit, ktorým súd nepripustil zmenu žaloby, súd prvej inštancie poukázal na to, že možnosť zmeniť žalobu nie je absolútna a zákon ju obmedzuje najmä z dôvodov hospodárnosti a upravuje tak, aby nedochádzalo k jej zneužívaniu. V tomto prípade súd prvej inštancie písomné podanie žalobcu zo dňa 27.12.2017 považoval za zmenu žaloby, nakoľko v ňom došlo k podstatnej zmene a doplneniu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, pričom zároveň nedošlo k zmene žalobného petitu. Takúto zmenu žaloby považoval v tomto štádiu konania za nevhodnú a neúčelnú, a preto ju nepripustil. Na záver dodal, že sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v danom prípade chýba splnomocnenie na vkladové konanie. Z obsahu splnomocnenia je jednoznačné, že splnomocnenie bolo udelené na predaj spoluvlastníckeho podielu a podľa názoru súdu to znamená aj na právny úkon, ktorými dochádza k prevodu nehnuteľností. Výraz „na predaj spoluvlastníckeho podielu“ považoval za dostatočne určitý. Splnomocnenec bol tak oprávnený aj na podanie zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v tomto konaní neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému v 1. rade súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobcovi. Pokiaľ ide o žalovaných v 2. a 3. rade, súd im náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnili, ani z obsahu spisu žiadne trovy konania im nevyplývajú.

5. Proti tomuto rozsudku s výnimkou výroku IV. podal odvolanie žalobca v zákonnej lehote. Uviedol odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Predovšetkým chcel poukázať na to, že pokiaľ súd prvým výrokom nepripustil zmeny žaloby podľa písomného podania žalobcu zo dňa 28.12.2017, nemožno sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého sa žalobca podaním zo dňa 28.12.2017 dožadoval zmeny žaloby. Zdôraznil, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie je neplatnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v 1. rade a právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade. Ak súd rozhodol o nepripustení zmeny žaloby, na také rozhodnutie nebol žiaden dôvod. Ak súd prvej inštancie vyvodil právny názor o zmene žaloby z ust. § 140 ods. 2 CSP, potom nemožno s ním súhlasiť so zreteľom na to, že žalobca v predmetnom konaní od počiatku tvrdil, že právny úkon, je neplatný. Na druhej strane poukázal na to, že aj keď prechodné ustanovenie (§ 470 ods. 1 CSP) umožňuje a ukladá použiť ustanovenia tohto zákona aj na konania začaté pred jeho účinnosťou, nemožno postupovať pri aplikácii tohto prechodného ustanovenia tak, aby účastníkovi konania bolo postupom súdu odňaté právo na prístup k súdu a spravodlivé súdne konanie. Uviedol, že z hľadiska žalobcu je podstatnou skutočnosťou, že namietal neplatnosť predmetného právneho úkonu. Právne zdôvodnenie žaloby nebolo a ani v súčasnosti nie je obligatórnou náležitosťou, a ak žalobca poukázal na iné ustanovenia právneho predpisu, z ktorých možno vyvodiť neplatnosť kúpnej zmluvy, nemožno toto považovať za zmenu rozhodujúcich skutočností podľa ust. § 140 ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby so zreteľom na neurčitosť splnomocnenia pre D. X. O. zo strany predávajúceho vo vzťahu ku kúpnej zmluve, ktorá bola predmetom konania, žalobca ďalej trvá na tom, že splnomocnenie „k predaju vlastníckeho podielu na parcele č. XXX/XX, záp. č. XXX v katastrálnom

území Z. Š.“, je neurčitým právnym úkonom, keďže v tomto splnomocnení absentuje identifikácia veľkosti vlastníckeho podielu a údaje v splnomocnení sú v rozpore s údajmi katastra nehnuteľností. Na základe takéhoto splnomocnenia, ktoré je neurčitým a teda neplatným právnym úkonom, nie je možné platne uzatvoriť právny úkon, na ktorý má byť takéto „splnomocnenie“ udelené. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 100 %.

6. Voči odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade. Považoval plnomocenstvo vystavené F. I. za určitý právny úkon, bez pochybností o význame jeho obsahu, s čím sa v obdobných prípadoch stotožňuje aj judikatúra. Podanie žalobcu z decembra 2017 je jednoznačne zmenou žaloby, s ktorou sa musel súd vysporiadať. V tejto súvislosti žalovaný v 1. rade poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 4Cdo/56/2012, 4Cdo/67/2016, 4Cdo/373/2015). Záverom dodal, že odvolacie námietky žalobcu nekorešponujú s uplatneným odvolacím dôvodom, a keďže odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380), a k naplneniu uvedeného odvolacieho dôvodu v konaní pred súdom prvej inštancie nedošlo, považuje podané odvolanie za nedôvodné v celom jeho rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že výrok I. napadnutého rozsudku je potrebné zrušiť a vo zvyšku jeho odvolanie nie je dôvodné.

8. Žalobca v odvolaní uviedol ako jediný odvolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Odvolacie námietky žalobcu však smerovali k procesnému posúdeniu jeho podania zo dňa 28.12.2017 súdom prvej inštancie ako zmeny žaloby a neurčitosti splnomocnenia zo dňa 11.07.2007, udeleného právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade pre D.. X. O..

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

10. V preskúmvanej veci podal žalobca odvolanie voči výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie o nepripustení zmeny žaloby.

11. Voči tomuto výroku v zmysle § 357 CSP nie je prípustné odvolanie. Predmetný spor však začal za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), teda procesného kódexu, ktorý umožňoval rozšíriť dôvody neplatnosti právneho úkonu. Nie je teda najmenší dôvod tomuto postupu brániť a v tomto smere nepripúšťať zmenu (resp. rozšírenie) žaloby nebolo opodstatnené. Navyše za stavu, keď tieto dôvody neplatnosti právneho úkonu musí súd prvej inštancie posúdiť, ak predstavujú časť procesného útoku. Iná vec je, že tieto žalobné dôvody neobstoja ani v rámci odvolacieho procesu, pretože pri výklade dotknutého splnomocnenia vo svetle ustanovenia § 35 OZ nemajú byť pochybnosti o skutočnej vôli spoluvlastníka nehnuteľnosti nechať sa zastúpiť pri prevode svojho podielu. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak podanie žalobcu posúdil ako zmenu žaloby, no na druhej strane posúdil aj absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Preto odvolací súd výrok I. napadnutého rozsudku zrušil ako zmätočný.

12. K vyššie uvedenému odvolací súd dodáva, že v súčasnosti účinný Civilný sporový poriadok v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou - zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) už výslovne v texte zákona uvádza, čo sa rozumie pod zmenou žaloby (§ 140 CSP). Za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku tieto závery vyplývali z judikatúry a právnej vedy. Za zmenu žaloby sa v zmysle judikatúry považovala (okrem iného aj) zmena rozhodujúcich skutkových okolností, na ktorých žaloba spočívala. V prípade podstatnej zmeny alebo doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe, žalobca opiera svoj nárok o nové skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre uplatnený nárok. Nedochádza však k zmene žalobného petitu. O zmenu v skutkovom stave však nepôjde vtedy, ak dôjde síce ku zmene právneho dôvodu, ale bez zmeny v

skutkovom stave. Je totiž vecou súdu, aby tvrdený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá. V prípade tohto dôvodu zmeny žaloby bude potrebné nové skutočnosti poňať do výroku o zmene žaloby, prípadne vo výroku odkázať na podanie žalobcu, v ktorom sú nové skutočnosti jednoznačne vymedzené. Zmenou žaloby nie je zmena právneho dôvodu bez zmeny skutkových tvrdení; právne posúdenie je vecou súdu. Za zmenu nemožno považovať ani doplnenie alebo spresnenie skutkového stavu, ani návrh na vykonanie dôkazov; tie možno považovať za prostriedky procesného úroku a obrany. (GEŠKOVÁ, Katarína. § 140 . In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 515). Pozri taktiež rozhodnutie Najvyššieho súd SR, sp. zn. 1M Obdo V 21/2013 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 264/2018-11 zo dňa 17.07.2018.

13. Pokiaľ ide o výrok II. napadnutého rozsudku odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

14. V posudzovanej veci sa žalobca žalobou zo dňa 20.10.2010, doplnenou podaním zo dňa 26.11.2010 domáhal voči žalovaným v 1. až 3. rade určenia neplatnosti/zrušenia kúpnej zmluvy č. V XXXX/XX, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade ako predávajúcim a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim dňa 12.09.2007 a umožnenia predkupného práva kúpiť nehnuteľnosť - podiel z parc. XXX/XX zapísanej na LV č. XXXX, kat. u. Z. Š. o veľkosti 1/15, či vychádzajúc z veľkosti podielov. Svoj žalobný nárok o neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy žalobca odôvodnil s poukazom na opomenutie ponuky spoluvlastníckeho podielu žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalovaných v 2. a 3. rade ako predávajúceho pred prevodom vlastníckeho práva na žalovaného v 1. rade. Uvedeným konaním bolo porušené zákonné predkupné právo žalobcu podľa § 140 OZ.

15. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že z kúpnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade F. I. ako predávajúcim a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim zo dňa 12.09.2007 vyplýva, že právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade v zastúpení D.. X. O. odpredal žalovanému v 1. rade nehnuteľnosť - t.j. 1/15-inu parcely KN č. XXX/XX o výmere 12.344 m², ornej pôdy zapísanej na LV č. XXXX pre kat. územie Z. Š. za vzájomne dohodnutú kúpnu cenu 250.000,- Sk.

16. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovaným v 1. až 3. rade z dôvodu, že považoval za dôvodnú vznesenú námietku žalovaného v 1. rade o uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby pre žalobcu na dovolanie sa relatívnej neplatnosti prevodu spoluvlastníckeho podielu. Konštatoval, že kúpna zmluva medzi právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade a žalovaným v 1. rade bola uzavretá dňa 12.09.2007, pričom žalobca podal žalobu dňa 21.10.2010, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie vychádzal z právneho názoru, že nárok uplatniť predkupné právo, a teda dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, je daný uzatvorením kúpnej zmluvy, ktorou bolo porušené predkupné právo žalobcu, a nie až okamihom, kedy došlo k porušeniu práva, pretože ho nemožno posúvať až do dňa zápisu vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Jedná sa už totiž o modus, ktorým sa úradne završuje súkromnoprávny úkon a ktorý má právny význam pre prevod vlastníckeho práva, nie pre právny úkon ako taký (NS SR sp. zn. 40Cdo/37/2007).

17. Odvolací súd konštatuje, že odvolateľ síce namietal nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, avšak vo vzťahu k právnemu posúdeniu vznesenej námietky premlčania žiadne odvolacie námietky nevzniesol, a ani žiadnu relevantnú argumentáciu neuviedol. Preto odvolací súd len v krátkosti konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu pre porušenie predkupného práva podlieha premlčaniu, premlčacia doba je 3 ročná, začína plynúť odo dňa nasledujúceho po uzavretí právneho úkonu, teda od času, kedy právo mohlo byť vykonané po prvý raz.

18. Pokiaľ žalobca v odvolaní naďalej trval na právnom názore, že na základe splnomocnenia zo dňa 11.07.2007, udeleného právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade pre D.. X. O. vo vzťahu ku

kúpnej zmluve zo dňa 12.09.2007, ktoré je neurčitým a nezrozumiteľným právnym úkonom, nie je možné platne uzatvoriť právny úkon, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o určitosť tohto právneho úkonu s ohľadom na vôľu zmluvných strán pri uzatváraní kúpnej zmluvy, a v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch 29. až 31. Pokiaľ žalobca namietal rozpor údajov v splnomocnení a stavom v katastri nehnuteľností, odvolací súd poukazuje na údaj „záp. č. XXX“, ktorý je uvedený v časti iné údaje práve na LV. XXXX.

19. Odvolací súd posúdil a vysporiadal sa s odvolacími dôvodmi, ktoré však neobstoja nielen pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ale aj v súvislosti s relatívnou neplatnosťou právneho úkonu.

20. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. a súvisiaci výrok III. o trovách konania medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

21. O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému v 1. rade, ktorý podal vyjadrenie v odvolacom konaní odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, pričom o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanými v 2. a 3. rade, plne úspešní boli žalovaní v 2. a 3. rade, ktorým vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní v 2. a 3. rade boli v odvolacom konaní pasívni, k odvolaniu sa nevyjadrili, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili, a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

23. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).